

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลสำเร็จในการจัดทำผลงานทางวิชาการ เพื่อเลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 ของครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี

ตัวอย่างประชากร เป็นครูสายผู้สอนที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 7 ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี โดยวิธีการสุ่มแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้จำนวนตัวอย่างประชากรทั้งหมด 218 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างและดัดแปลงมาจากหลักเกณฑ์และวิธีการ (เพิ่มเติม) ในการกำหนดให้ข้าราชการครูผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ 2 ได้รับเงินเดือนในระดับ 7 ตามกฎ ก.ค. ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2535) แบ่งเป็น 3 ตอนคือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดทำผลงานทางวิชาการ ได้แก่ ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ทำงาน การวางแผนการทำงาน ผลตอบแทนที่ได้รับ ความก้าวหน้าในงาน สถานะทางเศรษฐกิจ ความต้องการความสำเร็จ สภาพการปฏิบัติงาน การได้รับสนับสนุนจากหน่วยงาน การได้รับสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน การได้รับยกย่องและยอมรับจากสังคม ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับผลความสำเร็จในการได้รับเลื่อนเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 ลักษณะของแบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) สำหรับตอนที่ 2,3 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา จากผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดทำผลงานทางวิชาการ จำนวน 8 ท่าน เมื่อนำแบบสอบถามไปใช้กับครูผู้สอนที่ได้เลื่อนเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 ที่มีลักษณะเหมือนประชากรจริง จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (Cronbach's Coefficiency) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .96

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนที่มีครูสายผู้สอน ที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 7 ที่ปฏิบัติการสอนอยู่ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง จำนวนทั้งหมด 218 คน ได้รับกลับคืนและเป็นแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ 214 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.17 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ (Statistical Package for Social Science) ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่เป็นสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นอัตราส่วนร้อยละ ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดทำผลงานทางวิชาการ และผลความสำเร็จในการได้รับเลื่อนเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 วิเคราะห์เป็นค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และคำนวณหาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ ระหว่างความรู้ความสามารถและ ประสิทธิภาพการทำงาน การวางแผนการทำงาน ผลตอบแทนที่ได้รับ ความก้าวหน้าในงาน ฐานะทางเศรษฐกิจ ความต้องการความสำเร็จ สภาพการปฏิบัติงาน การสนับสนุนจากหน่วยงาน การสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน การได้รับยกย่องและยอมรับจากสังคม และผลความสำเร็จในการได้รับเลื่อนเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 โดยการวิเคราะห์การถดถอยแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

5.1 สรุปผลการวิจัย

1. ลักษณะของตัวอย่างประชากร

1.1 อาจารย์ 2 ระดับ 7 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 90.20 เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 9.80 มีอายุระหว่าง 45-49 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.31 รองลงมาคืออายุระหว่าง 50-54 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.64 และน้อยที่สุดมีอายุระหว่าง 55-59 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.76

1.2 อาจารย์ 2 ระดับ 7 ส่วนใหญ่มีอายุราชการอยู่ระหว่าง 20-24 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.12 รองลงมาคือระหว่าง 25-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.30 และน้อยที่สุดมีอายุระหว่าง 35-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.22 วุฒิต่างการศึกษาส่วนใหญ่ จบระดับปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.92 รองลงมาคือระดับอนุปริญญา คิดเป็นร้อยละ 9.81

1.3 เงินเดือนในขณะที่ขอเลื่อนตำแหน่งเป็น อาจารย์ 2 ระดับ 7 ของตัวอย่างประชากรส่วนใหญ่อยู่ระหว่างกลุ่ม 14,960-15,650 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.70 รองลงมาคือ 15,800-16,830 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.43 และส่วนใหญ่เป็นผู้เคยผ่านการอบรมรับความรู้โดยตรง เกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 88.78 โดยผ่านการอบรม จำนวน 1 ครั้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.54 และรองลงมาคือ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 38.93

1.4 อาจารย์ 2 ระดับ 7 เป็นผู้เคยผ่านการอบรมจาก สปจ. (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด) เป็นผู้จัดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.00 รองลงมาคือ สปอ. (สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ) เป็นผู้จัด คิดเป็นร้อยละ 55.60 และน้อยที่สุด คือ ระดับ สปช. (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ) เป็นผู้จัด คิดเป็นร้อยละ 9.80

1.5 ประเภทกลุ่มประสบการณ์ ที่จัดทำเพื่อขอเสนอเป็นผลงานทางวิชาการอาจารย์ 2 ระดับ 7 ที่จัดทำมากที่สุด คือ กลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 34.58 รองลงมาคือกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต คิดเป็นร้อยละ 21.03 และน้อยที่สุดคือ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย คิดเป็นร้อยละ 3.27

1.6 ค่าใช้จ่ายในการจัดทำผลงานทางวิชาการ อยู่ระหว่าง 10,000-15,000 บาท มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 36.92 รองลงมาอยู่ระหว่าง 3,800-6,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.83 และน้อยที่สุดคือระหว่าง 1,200-3,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.54

2. ระดับผลของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดทำผลงานทางวิชาการ และระดับผลความสำเร็จในการได้รับเลื่อนเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 พบว่าทุกปัจจัยมีผลต่อความสำเร็จในการจัดทำผลงานทางวิชาการโดยส่วนรวมในระดับมาก ($\bar{X}=3.82$) และปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดทำผลงานทางวิชาการที่มีค่ามากที่สุด คือ การวางแผนการทำงาน ($\bar{X}=4.31$) รองลงมาคือ ความต้องการความสำเร็จ ($\bar{X}=4.18$) ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ทำงาน ($\bar{X}=4.16$) และปัจจัยที่มีระดับค่าน้อยที่สุดคือ ความก้าวหน้าในงาน ($\bar{X}=3.15$)

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดทำผลงานทางวิชาการกับผลความสำเร็จในการได้รับเลื่อนเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 พบว่าทุกปัจจัย คือ ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ทำงาน การวางแผนการทำงาน ผลตอบแทนที่ได้รับ ความก้าวหน้าในงาน ฐานะทางเศรษฐกิจ ความต้องการความสำเร็จ สภาพการปฏิบัติงาน การสนับสนุนจากหน่วยงาน การสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน การได้รับยกย่องและยอมรับจากสังคม มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง กับผลความสำเร็จในการได้รับเลื่อนเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และตัวพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างกันสูงสุดในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 คือ การสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงานและการได้รับสนับสนุนจากหน่วยงาน

4. สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่าง ผลความสำเร็จในการได้รับเลื่อนเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 กับตัวพยากรณ์ พบว่าการได้รับยกย่องและยอมรับจากสังคม ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ทำงาน ความต้องการความสำเร็จ ความก้าวหน้าในงาน การวางแผนการทำงาน สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลความสำเร็จในการได้รับเลื่อนเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. กลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญในการพยากรณ์ คือ การได้รับยกย่องและยอมรับจากสังคม สามารถพยากรณ์ผลความสำเร็จในการได้รับเลื่อนเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ .40990 และสามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 40.71 เมื่อเพิ่มความรู้ความสามารถและประสบการณ์ทำงาน ความต้องการความสำเร็จ ความก้าวหน้าในงาน เข้ามาตามลำดับ ยังสามารถพยากรณ์ผลความสำเร็จในการได้รับเลื่อนเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .49375, .51830, .53867 และ .54789 ตามลำดับ และสามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 48.89, 51.14, 52.98, 53.70 ตามลำดับ

เขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบได้ ดังนี้

$$Y' = .63238 + .27519 x_{10} + .19337 X_1 \\ + .13707 X_9 + .09445 x_A + .15400 x_2$$

และสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$Z' = .40777 x_{10} + .17747 x_1 + .14728 x_9 \\ + .14337 x_A + .13264 x_2$$

5.2 การอภิปรายผล

1. การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดทำผลงานทางวิชาการ เพื่อเลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 ของครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี ปรากฏว่าทุกปัจจัยมีผลต่อความสำเร็จในการได้รับเลื่อนเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 ในระดับปานกลางทุกปัจจัย ที่ปรากฏผลเช่นนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผล ดังนี้

1.1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง จากผลการวิจัยพบว่าครูผู้สอนที่ได้รับเลื่อนเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 ส่วนมากเป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 40-49 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.31 อายุราชการก็อยู่ระหว่างช่วง 20-24 ปี การศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี และระดับเงินเดือนก็อยู่ในเกณฑ์สูง คือระหว่าง 14,960-15,650 บาท จากลักษณะของกลุ่มตัวอย่างเช่นนี้พิจารณาแล้วอาจกล่าวได้ว่าเป็นกลุ่มที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ ที่มีฐานะมั่นคง ทั้งหน้าที่การงานและด้านเศรษฐกิจ ซึ่งตามหลักความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy Needs) (อ้างถึงในสมพงษ์ เกษมสิน. 2536) ได้กล่าวไว้ว่า มนุษย์มีความต้องการตลอดเวลาและจะเรียงลำดับจากความต้องการพื้นฐาน ไปสู่ความต้องการที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ความต้องการแต่ละขั้นจะเปลี่ยนไปเป็นอีกระดับหนึ่งขั้นไปจะต้องได้รับการตอบสนองก่อน โดยความต้องการในระดับพื้นฐานขั้นต่ำ คือความต้องการทางสรีระ (Physiological Needs) ถัดไปคือความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety and Security Needs) ได้แก่ความมั่นคงในชีวิต ทรัพย์สินและ การงาน ความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย ซึ่งมนุษย์ได้รับการตอบสนองใน 2 ขั้นนี้แล้ว

ต่อไปก็จะเกิดความต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มและการยอมรับจากบุคคลอื่นจากสังคม (Love and Belonging Needs) และความต้องการในศักดิ์ศรีของตน (Esteem Needs) ซึ่งเป็นความต้องการในระดับสูงได้แก่ ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ มีชื่อเสียงเกียรติยศ ดังนั้น จะเห็นได้ว่าครูผู้สอนที่ได้รับเลื่อนเป็น อาจารย์ 2 ระดับ 7 ต่างได้รับการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานสำหรับตนเองแล้ว สิ่งเกิดจากการมีหน้าที่การงานที่มั่นคงถาวร มีฐานะทางเศรษฐกิจในระดับดี เงินเดือนอยู่ในเกณฑ์สูง ดังนั้นความต้องการขั้นต่อไปจึงเป็นความต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ต้องการได้รับการยกย่องยอมรับจากสังคมและต้องการเกียรติยศชื่อเสียง ให้กับตนเองและครอบครัว ซึ่งก็เป็นไปตามหลักความต้องการของมาสโลว์ และจากความต้องการดังกล่าว เป็นแรงจูงใจที่ทำให้แสวงหาปัจจัยต่าง ๆ เพื่อส่งผลให้เกิดผลสำเร็จในการจัดทำผลงานทางวิชาการ และถ้าหากผลงานทางวิชาการประสบผลสำเร็จ นั้นย่อมหมายความว่า จะได้รับเลื่อนเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 และผลที่ได้รับตามมาก็คือ การได้รับยกย่องและยอมรับจากสังคม การมีเกียรติยศศักดิ์ศรี

นอกจากนี้ จากทฤษฎีแรงจูงใจของ Victor H. Vroom ซึ่งกล่าวไว้ว่า การที่บุคคลเลือกทำอะไรอย่างใดอย่างหนึ่งเพราะเขาคาดหวังว่าจะมีผลตอบแทนที่สูงสุด ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าเมื่อครูผู้สอนตัดสินใจเลือกทำผลงานทางวิชาการ เพื่อขอเลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 ย่อมจะคาดหวังถึงผลตอบแทนที่จะได้รับตามมานั้นคือ การได้รับเกียรติยศชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในสังคม ซึ่งจากผลการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์สูงสุด ที่เห็นว่าเป็นผลที่จะได้รับจากการจัดทำผลงานทางวิชาการ เพื่อขอเลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 คือ การได้รับยกย่องและยอมรับจากสังคม

1.2 จากเกณฑ์การประเมินที่ ก.ค.กำหนด ว่าผู้ขอเลื่อนตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 7 จะต้องได้รับการประเมินจาก 2 ส่วน คือ ส่วนของความรู้ความสามารถและส่วนของการจัดทำผลงานทางวิชาการ ทำให้ครูผู้สอนที่ต้องการขอเลื่อนระดับ ห่มตนเองเพื่อทำการศึกษาค้นคว้าให้เข้าใจหลักเกณฑ์การจัดทำผล

งานโดยละเอียด เพื่อเตรียมตนเองให้พร้อม โดยเฉพาะในส่วนของการทำงานทางวิชาการ ซึ่ง ถวิลย์ มาศจรัส (2538 : 163) ได้ให้คำแนะนำไว้ว่า การเริ่มต้นทำงานทางวิชาการให้ปรากฏผลสำเร็จนั้น จะต้องเริ่มต้นที่การวางแผนอย่างเป็นระบบ มีระเบียบที่ชัดเจน และจากผลการวิจัยก็พบว่า ปัจจัยที่อาจารย์ 2 ระดับ 7 เห็นว่ามีผลต่อการจัดทำผลงานทางวิชาการ ที่มีค่าในระดับมากกว่าทุกปัจจัยก็คือ การวางแผนการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมบัติ ภูมิเขียว (2533) ที่พบว่า ข้าราชการกรมสามัญศึกษามีความเห็นเกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งที่สำคัญอันดับหนึ่ง คือ การเตรียมการสอนที่ดีและ รองลงไปคือการเก็บหลักฐานทุกอย่าง ทุกครั้งที่ได้รับเชิญเป็นวิทยากร ในด้านการวางแผนการทำงาน อาจกล่าวได้ว่า การวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ เป็นหัวใจสำคัญที่จะช่วยให้ครูผู้สอนประสบผลสำเร็จ ในเรื่องความสำคัญของการวางแผนนี้ สุชีพ ตีผล (2535) ยังสนับสนุนให้เห็นว่า หากมีปัญหาหรือไม่ได้มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าผลสำเร็จของการขอเลื่อนตำแหน่งในระดับสูงก็จะไม่เกิดขึ้น นอกจากนี้ผลการศึกษาของ สวัสดิ์ หนูพา (2536) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง วิเคราะห์ผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งให้ได้รับเงินเดือนในระดับสูงขึ้น พบว่า ความเห็นของข้าราชการครูเห็นว่าการทำงานทางวิชาการในขั้นการเตรียมและการวางแผนการทำงานทางวิชาการอย่างมีระบบของผู้จัดทำผลงาน อยู่ในระดับมากที่สุด

จากทฤษฎีความต้องการความสำเร็จ ของแมคคิลแลนด์ (The need to Achieve Theory) (Maclelland : 1961) อธิบายได้ว่า ผู้ที่ประสบความสำเร็จสูงทั้งหลายแตกต่างจากบุคคลอื่นคือ มีความรับผิดชอบสูงแสวงหาโอกาสเพื่อจะได้มีโอกาสรับผิดชอบ แก้ไขปัญหาที่มีอยู่และจะมีความปรารถนาจะกระทำการต่าง ๆ ให้ดีขึ้นกว่าเดิมอยู่เสมอ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องกับทฤษฎีดังกล่าวที่พบว่า ครูที่ได้รับเลื่อนให้เป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 มีความต้องการความสำเร็จในการจัดทำผลงานทางวิชาการในระดับมาก

1.3 จากสภาพของวงการวิชาชีพครูในปัจจุบันหน่วยงานที่รับผิดชอบ จะมีส่วนเกี่ยวข้องในการผลิตการพัฒนาครู เช่น กระทรวงศึกษาธิการและสำนักงาน คณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ค.) ได้เปิดโอกาสให้ครูได้พัฒนาความก้าวหน้า ในอาชีพมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในส่วน ของ ก.ค. ที่เห็นได้ชัดคือเปิดโอกาสให้ครู ผู้สอนสามารถเลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 ได้โดยใช้การจัดทำผลงาน ทางวิชาการเป็นตัวกำหนดจากโอกาสที่ ก.ค. เปิดให้ผนวกกับหลักการแห่งทฤษฎี ความต้องการของมนุษย์ ทำให้ครูผู้สอนแสวงหาสิ่งที่จะเอื้อหรือส่งผลให้ตนเอง ได้รับการตอบสนองความต้องการนั้น และจากผลการวิจัย พบว่า มีปัจจัยหลาย ประการที่สามารถส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อน ตำแหน่งเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 นอกเหนือจากที่กล่าวในข้อ 1.1 และ 1.2 เช่น ผลตอบแทนที่ได้รับ ความก้าวหน้าในงาน อาจกล่าวได้ว่าทั้งสองปัจจัยนี้เป็นความ ต้องการอีกส่วนหนึ่งที่เปรียบเสมือนแรงจูงใจให้ครูผู้สอนจัดทำผลงานทางวิชาการ เพื่อเลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 เพราะนั่นย่อมหมายความว่าเมื่อครู สายผู้สอนได้รับอนุมัติให้เลื่อนตำแหน่งได้แล้ว ผลตอบแทนที่จะได้รับตามมาก็คือ อัตราเงินเดือนจะสูงขึ้นด้วย ตำแหน่งทางวิชาชีพก็สูงขึ้นด้วย หรืออาจกล่าวได้ว่า มีความก้าวหน้าในงาน ผลการศึกษาค้นคว้ายังสอดคล้องกับ เสถียร คามาศักดิ์ (2528) ที่พบว่า ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพของครูอาจารย์ อยู่ในระดับมากที่สุดคือเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาชีพเพื่อความก้าวหน้าในตำแหน่ง และจากทฤษฎี ของเฮิร์ทเบอร์ก(Herzberg) (อ้างถึงใน Harold F.Gorther, op.cit.pp. 224-225) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจที่เพิ่มผลผลิต ในการทำงานเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานที่ทำซึ่งส่วนใหญ่จะ เกี่ยวข้องกับความรู้สึกลงในทางบวกกับการปฏิบัติงาน และเกี่ยวกับเนื้อหาของงานที่ ปฏิบัติเอง ซึ่งประกอบด้วย ความสำเร็จในงาน (Achievement) การยอมรับ นับถือ (Recognition) ลักษณะของงาน (Work Itself) ความรับผิดชอบ (Responsibility) และความก้าวหน้า (Advancement) จากหลักทฤษฎี อาจกล่าวได้ว่าครูผู้สอนที่ลงมือจัดทำผลงานทางวิชาการ ทำด้วยความพึงพอใจ โดยมีความรู้สึกในทางบวกว่าเมื่อลงมือทำผลงานทางวิชาการแล้ว จะต้องได้รับ ความสำเร็จไปจนถึงความก้าวหน้าในงาน

ฐานะทางเศรษฐกิจ เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อเพื่อตำแหน่งเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 จากผลการวิจัยพบว่าครูผู้สอนเห็นว่า ฐานะทางเศรษฐกิจมีผลต่อการจัดทำผลงานทางวิชาการในระดับมากเช่นกัน อาจกล่าวได้ว่าหากฐานะทางเศรษฐกิจของครูผู้จัดทำผลงานทางวิชาการไม่ค่อยดี หรือมีรายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในครอบครัวจะเป็นปัญหาต่อการจัดทำผลงานทางวิชาการ ซึ่งสังเกตได้จากผลการศึกษาครั้งนี้ปรากฏว่า ผู้จัดทำผลงานทางวิชาการจนประสบผลสำเร็จได้รับเลื่อนเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการจัดทำผลงานทางวิชาการอย่างน้อยที่สุด 1,500 บาท และสูงสุดเป็นเงินถึง 30,000 บาทต่อราย นอกจากนี้ผลการศึกษาของ อุดลย์ศักดิ์ ดวงคำน้อย (2536) และเทพฤทธิ์ ศรีปัญญา (2537) ยังสนับสนุนผลการวิจัยครั้งนี้ โดยชี้ให้เห็นว่า ปัญหาและอุปสรรคที่ขัดขวางการจัดทำผลงานทางวิชาการของครูผู้สอน คือ การที่ต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายและขาดงบประมาณ ซึ่งครูผู้สอนเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก

นอกจากนี้ สภาพการปฏิบัติงาน นับเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการจัดทำผลงานทางวิชาการ จากการศึกษาของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2536) พบว่า รูปแบบและแนวทางในการสร้างสรรค์ ความก้าวหน้าในตำแหน่งทางวิชาการของครูที่ไม่เอื้ออำนวยให้ครูได้คิดค้นวิธีการใหม่ ๆ ในการพัฒนาการเรียนการสอนเพราะต้องปฏิบัติตามนโยบายและคำสั่งของผู้บังคับบัญชา รวมทั้งต้องปฏิบัติตามราชการอื่น ๆ นอกเหนือไปจากการจัดการเรียนการสอน และจากแนวทางในการจัดทำผลงานทางวิชาการของ ก.ค. ได้เสนอแนวทางไว้ว่า ผลงานทางวิชาการที่ครูผู้สอนจัดทำเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งนั้น จะต้องมีความมาจากการคิดค้นเพื่อแก้ไขปัญหา ในการเรียนการสอนเป็นสำคัญ ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า ที่ครูผู้สอนมีสภาพการปฏิบัติงานที่ไม่เอื้อต่อการจัดทำผลงานทางวิชาการเช่น การที่ต้องปฏิบัติตามราชการอื่น ๆ นอกเหนือไปจากการจัดการเรียนการสอนมากเกินไปอาจไม่ประสบผลสำเร็จในการจัดทำผลงานทางวิชาการ เพื่อขอเสนอเลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 ได้ และผลจากการศึกษาของ สุธีพร ตีผดุง (2535) ได้สนับสนุนให้เห็นว่า ปัญหาจากสภาพการปฏิบัติงาน คือ การที่ครูผู้สอนมีชั่วโมงสอนมากเกินไป จะต้องมีการเตรียมการสอน จัดทำผลิตสื่อ

การเรียนการสอน เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ การสอนซ่อมเสริม การบริหารชั้นเรียน การปกครอง ตลอดจนถึงการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อนครูอาจารย์ผู้บริหารและประชาชนเพิ่มเข้ามาอีก ทำให้ครูผู้สอนเกิดความเมื่อยล้าอ่อนเพลียจนไม่อยากทำผลงานเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งอีก โดยสรุป อาจกล่าวได้ว่าการมีสภาพการปฏิบัติงานที่เหมาะสมจะเอื้ออำนวยให้ครูผู้สอนสามารถจัดทำผลงานทางวิชาการ เพื่อขอเลื่อนตำแหน่งให้เป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 ได้ประสบผลสำเร็จ

การสนับสนุนจากหน่วยงาน และการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงานนับเป็นปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ที่ส่งผลต่อการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 ผลจากการศึกษาสามารถอธิบายได้ว่า หากครูผู้สอนขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานและเพื่อนร่วมงานแล้ว โอกาสที่จะประสบผลสำเร็จในการจัดทำผลงานทางวิชาการ อาจเป็นไปได้ยาก โดยเฉพาะเบื้องต้นของการที่ครูผู้สอนจะจัดทำผลงานทางวิชาการได้นั้น จะต้องมีความสนับสนุนและเปิดโอกาสให้ ไม่ว่าจะเป็นการจัดอบรมให้ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการ หรือความรู้ในส่วนที่เกี่ยวข้อง การเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำ การบริการจัดหาเอกสารแหล่งความรู้ให้ในขณะเดียวกันเมื่อมีหน่วยงานสนับสนุนและส่งเสริมแล้ว เพื่อนร่วมงานนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะต้องมีการสนับสนุนตอบรับและสอดคล้องกันด้วยดังจะเห็นได้จากการศึกษาของภรณ์ มนุพร (2534) ที่ได้พบว่า ปัจจัยในการพัฒนาวิชาชีพของครูอาจารย์ส่วนหนึ่งคือ การได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาเป็นส่วนใหญ่ และรองลงมาคือการได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน ผลการศึกษายังสอดคล้องกับงานวิจัยของสมบัติภูมิเขียว (2535) ซึ่งได้ศึกษาจากการทำผลงานทางวิชาการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 3 ของข้าราชการครูกรมสามัญศึกษา ที่พบว่าการได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนครู โดยการที่เพื่อนครูได้แสดงหลักฐานรับรองให้เห็นว่า นำผลงานไปใช้แล้วประสบความสำเร็จ มีความสำคัญต่อการจัดทำผลงานทางวิชาการ นอกจากนี้ผลการศึกษาของ สุทธิพร ศิษฺดุจ (2535) และ อุดุลย์ศักดิ์ ดวงคำน้อย (2535) ยังสนับสนุนให้เห็นถึงความสำคัญจากหน่วยงานและเพื่อนร่วมงาน โดยพบว่าครูผู้สอนจะมีปัญหาในการจัดทำผลงานทางวิชาการเนื่องจาก ไม่เคยได้ยินคำบอกเล่าจากผู้บริหาร จากเพื่อนร่วมงาน หรือไม่เคยได้เข้าร่วมอบรมสัมมนา

เพื่อรับความรู้เกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ไม่มีเพื่อนพาท่า ไม่มีเพื่อนให้คำปรึกษาจากเหตุผลที่กล่าวมา อาจเป็นสาเหตุที่ทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถจัดทำผลงานทางวิชาการจนประสบผลสำเร็จ ได้รับเลื่อนเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 แต่อย่างไรก็ตามยังมีปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจหรือสามารถส่งผลต่อการจัดทำผลงานทางวิชาการ เพื่อเลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 อีกหลายประการ นอกเหนือจากที่กล่าวมา ส่วนหนึ่งอาจขึ้นอยู่กับความต้องการของครูผู้สอนแต่ละคน และเป้าหมายจากการค้นหาสิ่งที่จะตอบสนองความต้องการ

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดทำผลงานทางวิชาการ ความรู้ความสามารถ และประสิทธิภาพการทำงาน การวางแผนการทำงาน ผลตอบแทนที่ได้รับ ความก้าวหน้าในงาน ฐานะทางเศรษฐกิจ ความต้องการความสำเร็จ สภาพการปฏิบัติงาน การได้รับสนับสนุนจากหน่วยงาน การสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน และการได้รับยกย่องและยอมรับจากสังคม มีความสัมพันธ์กับผลความสำเร็จในการได้รับเลื่อนเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจากการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ อธิบายได้ว่า

2.1 ตัวพยากรณ์การได้รับยกย่องและยอมรับจากสังคมมีความสัมพันธ์ในลำดับสูงสุด สามารถอธิบายความแปรผันของผลความสำเร็จในการได้รับเลื่อนเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 ได้ร้อยละ 40.71 (ตารางที่ 5) สามารถอธิบายได้ว่าเมื่อครูผู้สอนมีความมั่นคงในหน้าที่การงานมีฐานะความเป็นอยู่ที่มั่นคง มีความรู้สึกที่มั่นคงปลอดภัยแล้วย่อมมีความคาดหวัง หรือความต้องการในระดับสูงขึ้นตามมา การได้รับยกย่องและยอมรับจากสังคม จัดว่าเป็นผลให้การจัดทำผลงานทางวิชาการประสบผลสำเร็จถ้าครูผู้สอนสามารถทำให้สังคมเกิดความศรัทธา และยกย่องตนเองได้ อาจนำมาซึ่งผลที่จะได้รับจากการประสบผลสำเร็จในการจัดทำผลงานทางวิชาการจนได้รับเลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 และหากครูผู้สอนประสงค์จะได้รับการยกย่องและยอมรับจากทางสังคม และรู้ว่าการจัดทำผลงานทางวิชาการที่ประสบผลสำเร็จ จะเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะบรรลุวัตถุประสงค์นั้นเขาจะมุ่งมั่นจัดทำผลงานทางวิชาการให้ประสบผลสำเร็จและก็จะมียผลที่ได้รับจากการประสบผลสำเร็จจนได้รับเลื่อนเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 และสิ่งอื่น ๆ ตามมา

2.2 เมื่อนำความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ทำงานมา ร่วมกับการได้รับการยกย่องและยอมรับจากสังคม สามารถอธิบายความแปรผัน ของผลที่ได้รับจากการประสบผลสำเร็จในการจัดทำผลงานทางวิชาการ ได้เป็น ร้อยละ 48.89 สามารถอธิบายได้ดังนี้ การที่ครูผู้สอนจะประสบผลสำเร็จในการ จัดทำผลงานทางวิชาการคือ ขอปรับปรุงตำแหน่งเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 ได้ นั้น จะต้องมีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ทำงาน ก็ถือว่าเป็นส่วนประกอบ สำคัญอีกประการหนึ่ง ซึ่งเป็นผลพวงโดยอ้อมสำหรับเสริมสร้างให้ได้รับความ ศรัทธาจากบุคคลทั่วไปและสังคม และผลโดยตรงสำหรับความเป็นไปได้ในระดับ สูงที่จะประสบผลสำเร็จในการจัดทำผลงานทางวิชาการ สิ่งผลที่ได้รับตามมาคือ การได้รับเลื่อนเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7

2.3 เมื่อนำความต้องการความสำเร็จร่วมกับการได้รับยกย่องและ ยอมรับจากสังคม ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ทำงาน สามารถอธิบาย ความแปรผันของผลที่ได้รับ จากการประสบผลสำเร็จ ในการจัดทำผลงาน ทางวิชาการ ได้เป็นร้อยละ 51.14 สามารถอธิบายได้ดังที่กล่าวมาแล้วในข้อ 1 และเพิ่มเติมว่า ความต้องการความสำเร็จ เป็นเป้าหมายที่มีอยู่ในตัวบุคคลทุกคน ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลคาดหวังว่า เมื่อตนมีพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วจะ ได้รับผลลัพธ์ตามมาในที่นี้อาจกล่าวได้ว่าครูผู้สอนมีเป้าหมาย คือ การได้รับเลื่อน เป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 ดังนั้นพฤติกรรมที่คาดหวังว่า ถ้ามีแล้วหรือกระทำแล้ว จะบรรลุเป้าหมายได้ จะต้องอาศัยปัจจัยในส่วนของการเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับ จากสังคม การเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ทำงาน ประกอบด้วย

2.4 เมื่อนำความก้าวหน้าในงานร่วมกับการได้รับยกย่องและยอมรับ จากสังคม ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ทำงาน และความต้องการ ความสำเร็จ สามารถอธิบายความแปรผันของผลที่ได้รับ จากการประสบผล สำเร็จในการทำผลงานทางวิชาการได้เป็นร้อยละ 52.98 สามารถอธิบายได้ ดังที่กล่าวมาแล้วในข้อ 1 และเพิ่มเติมว่า ความก้าวหน้าในงานเป็นแรงจูงใจ ที่มีในตัวบุคคลทุกคน และเป็นสิ่งที่หน่วยงานหรือบุคคลอื่นสามารถสร้างให้เกิดขึ้น ในตัวบุคคลใดบุคคลหนึ่งได้เช่นกัน อาจกล่าวได้ว่าสิ่งที่ทำให้ครูผู้สอนจัดทำผลงาน ทางวิชาการ เพื่อขอเลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 ดังกล่าวก็เกิดจาก แรงจูงใจที่เกิดขึ้น

ในตัวครูผู้สอนเองประการหนึ่งและจะเกิดจากสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ค.) เป็นผู้สร้างขึ้นอีกประการหนึ่ง คือการเปิดโอกาสให้ครูผู้สอนได้ก้าวหน้าในงานโดยการเลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 แต่ทั้งนี้ภายใต้ขอบเขตของการที่จะต้องมียผลงานทางวิชาการเป็นตัวเชื่อมดังนั้นหากครูผู้สอนประสงค์ที่จะได้รับเมื่อผลงานทางวิชาการประสบผลสำเร็จก็คือ การได้เป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 ความก้าวหน้าในงานจึงเป็นอีกปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลที่ได้รับจากการประสบผลสำเร็จในการจัดทำผลงานทางวิชาการเป็นลำดับต่อมา

2.5 เมื่อนำการวางแผนการทำงานซึ่งเป็นตัวพยากรณ์ตัวสุดท้ายที่ร่วมกับการได้รับยกย่องและยอมรับจากสังคม ความรู้ความสามารถและประสิทธิภาพการทำงาน ความต้องการความสำเร็จและความก้าวหน้าในงานสามารถอธิบายความแปรผันของผลที่ได้รับจากการประสบผลสำเร็จ ในการจัดทำผลงานทางวิชาการจนได้รับเลื่อนเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 ได้เป็นร้อยละ 53.70 สามารถอธิบายดังที่กล่าวมาแล้วในข้อ 1 และเพิ่มเติมว่า โอกาสที่จะประสบผลสำเร็จในการจัดทำผลงานทางวิชาการจะมากหรือน้อย สิ่งสำคัญประการหนึ่งขึ้นอยู่กับ การวางแผน การรู้จักการวางแผนที่ดี มีระบบ โอกาสจะประสบผลสำเร็จย่อมจะสูงกว่าการขาดการวางแผน ซึ่งได้กล่าวไว้เบื้องต้นแล้วว่า แนวทางจัดทำผลงานที่จะประสบผลสำเร็จจะต้องเริ่มต้นที่การวางแผนอย่างเป็นระบบ (ถวัลย์ มาศจรัส 2538 : 163)

3. ตัวพยากรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูงสุด ในการพยากรณ์ความสำเร็จในการจัดทำผลงานทางวิชาการ เพื่อเลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 ได้แก่การได้รับยกย่องและยอมรับจากสังคม อธิบายได้เช่นเดียวกับ 2.1

3.5 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. รูปแบบของการเสนอขอกำหนดตำแหน่งและขอเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น ควรที่จะเป็นการเสนอผลการปฏิบัติงานจริงด้านวิชาการ มากกว่างานด้านธุรการ และบริหารทั่วไปซึ่งจากผลการวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดทำผลงานทางวิชาการ ในระดับมากกว่าทุกปัจจัย คือ การวางแผนการทำงาน ($\bar{X}=4.31$)

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ค.) สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ กลุ่มโรงเรียนและโรงเรียน ควรจะกำหนดนโยบายและเน้นหนักให้การสนับสนุนและยกย่องผู้มีผลการปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอนที่สร้างสรรค์ มีเทคนิควิธีการใหม่ ๆ มีการวางแผนการทำงานเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของนักเรียนจนประสบผลสำเร็จแล้วนำมาจัดทำเป็นผลงานทางวิชาการ เพื่อเสนอขอเลื่อนตำแหน่งอย่างจริงจัง โดยการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ทุกรูปแบบ ซึ่งจากผลการวิจัย ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดทำผลงานทางวิชาการกับความสำเร็จในการได้รับเลื่อนเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 โดยมีความสัมพันธ์ในทางบวกระดับปานกลางตามลำดับ คือ การได้รับยกย่องและยอมรับในสังคม ($r = .64$) การวางแผนการทำงาน ($r = .53$) ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ทำงาน ($r = .48$) ความต้องการความสำเร็จ ($r = .48$) และความก้าวหน้าในงาน ($r = .42$)

3. ในส่วนของการประเมินผลในการอนุมัติให้ดำรงตำแหน่ง อาจารย์ 2 ระดับ 7 ควรจะเกิดจากการปฏิบัติงานจริงในรูปแบบของแฟ้มสะสมงานของครูที่ปฏิบัติผลสำเร็จมากกว่าที่จะเป็นการต้องส่งเอกสารเล่มหนา ๆ และสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย เสียเวลาในการจัดทำ ซึ่งจากผลการวิจัยที่เป็นตัวพยากรณ์ในความสำเร็จในการได้รับเลื่อนเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 ได้แก่ การได้รับยกย่องและยอมรับในสังคม ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ทำงาน ความต้องการสำเร็จ ความก้าวหน้าในงาน และการวางแผนการทำงาน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้

เป็นสิ่งที่สร้างความพึงพอใจ หรือเป็นปัจจัยกระตุ้นให้คนทำงาน เกิดแรงจูงใจในทางบวกทำให้เกิดความชื่นชมและยินดีในการปฏิบัติงานที่สำเร็จ

4. จากผลการวิจัย ตัวพยากรณ์ที่เป็นแรงกระตุ้นหรือส่งผลในการจัดทำผลงานทางวิชาการจนได้รับเลื่อนเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 ทั้ง 5 ตัวที่กล่าวมาแล้วหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะรัฐบาลสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ค.) และคุรุสภา ควรที่จะได้ทบทวนและตระหนักถึงนโยบาย หรือแนวทางที่จะปรับปรุงคุณภาพการศึกษา นอกจากจะจูงใจให้ครูปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้วยผลงานทางวิชาการแล้ว แนวทางหรือนโยบายให้ครูได้รับยกย่องยอมรับในสังคมมีความก้าวหน้าและมีศักดิ์ศรีควรจะเป็นแนวทางหนึ่งของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้วย

5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเจตคติของผู้สอน ส่วนที่มีผลต่อการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น
2. ควรวิจัยในลักษณะเดียวกันนี้ในระดับเขตการศึกษาหรือระดับภูมิภาค
3. ควรมีการศึกษาถึงการจัดทำผลงานทางวิชาการกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
4. ควรมีการศึกษาถึงผลกระทบต่อการได้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ในการจัดทำผลงานทางวิชาการกับความมีคุณธรรมในหน้าที่
5. ควรมีการศึกษากลุ่มประชากรที่กว้างขึ้น ได้แก่ ผู้บริหารการศึกษาศึกษานิเทศก์ ข้าราชการสำนักงาน ประชาชน กรรมการศึกษาโรงเรียน ในข้อวิจัยเดียวกันนี้และผลกระทบต่อคุณภาพของนักเรียน ต่อชุมชนด้วย